

Sång till lussefikat i Härlanda

Melodi: Luciasången, text: Margareta Forsell

Kyrkan var stor och stum,
nu hör vi kören,
i dessa tysta rum
harklas i rören.
Ut kommer sång så skön,
Ulf har en trägen bön:
tänk på att nyansera
och att frasera.

Nu har vi övat bra
repertoaren.
Nu ska vi paus ta,
vi öppnar ”baren”.
Glöggen är värmd och klar,
styrelsen ton sig tar:
Sankta Lucia, Sankta Lucia.

Melodi: Staffansvisan, text: Aslaug Ott

Ulf, han är vår dirigent, dirigent, dirigent.
Han har fullt upp i advent, i advent, i advent.
Stjärnorna de tindra så klara.
Kören, låt oss lustiga vara!
En gång blott om året så till julen vi sjunga få.

Sopranerna de stråla klart, stråla klart, stråla klart,
försöker få på kören fart, kören fart, kören fart.
Sopranerna de tindra så klara.
Sjung och låt oss lustiga vara.
En gång blott om året så till julen vi sjunga få.

Basarna är våran grund, våran grund, våran grund.
Sjunger från djupet med en mund, med en mund, med en mund.
Stämmorna de klinga så klara.
Basar, låt oss lustiga vara,
En gång blott om året så till julen vi sjunga få.

Tenorerna de är så få, är så få, är så få.
Men de fixar det ändå, det ändå, det ändå.
Stämmorna de klinga så klara,
gossar, låt oss lustiga vara.
En gång blott om året så till julen vi sjunga få.

Altarna, ja de är flest, de är flest, de är flest.
De var femti pers som mest, femti pers – som mest.
Stämmorna de klinga så klara.
Altar låt oss lustiga vara.
En gång blott om året så till julen vi sjunga få.

Staffan, försångaren, sjunger de understrukna raderna.